

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010020
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010020.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. novembra 2015 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

I. I.,

nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom T., O. R. XX/X, t.č. pracuje v zahraničí v Rakúsku, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/5/2014 zo dňa 16. februára 2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátorky zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný I. I. podľa § 285 písm. c/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza č. 2Pv 29/13 zo dňa 14.01.2014, doručení Okresnému súdu Prievidza dňa 16.01.2014, v ktorej mu kládla za vinu, že sa mal dopustiť prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že dňa 12.08.2007 okolo 02:20 h na schodišti pred motorestom Nonstop v F. Y., okres C. napadol poškodeného Z. M. tak, že ho päťou uderil do tváre a následne do neho strčil, po čom poškodený spadol zo schodov a utrpel zranenie - otras miechy v oblasti 12. hrudného až 2. bedrového stavca, ľahký otras mozgu, krátkodobé ochrnutie dolných končatín, krvácanie z nosa a pomliaždenie hrudných a bedrových stavcov, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života od 12.08.2007 do 31.08.2007, pretože nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr.por. bola Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., krajská pobočka Trenčín s nárokom na náhradu škody odkázaná na občiansko-súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka, ktoré zahlásila do zápisnice o hlavnom pojednávaní v neprospech obžalovaného ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne prokurátorka odvolanie podrobne písomne odôvodnila. Prokurátorka tu uviedla, že je pravdou, že vo výpovediach poškodeného a ďalších svedkov sú rozpory, keď obžalovaný sám trestnú činnosť popieral. Prokurátorka sa však javila ako najvierohodnejšia výpoveď svedka M. D., ktorý usvedčoval obžalovaného. Táto výpoveď je pritom podporovaná aj znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva. Podľa názoru prokurátorky aj keď došlo na hlavnom pojednávaní k čiastočnej zmene výpovede svedka D. oproti

prípravnému konaniu - výpovedi z roku 2007, aj s časovým odstupom sa zdá výpoveď tohto svedka vierohodná a možno ju označiť za usvedčujúcu výpoveď. Prokurátorka navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil tomuto súdu, aby ju opäť prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť tomuto súdu, aby znovu konal a rozhodol. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátorky zamietnuť, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je správny.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K vytykaným chybám, týkajúcim sa zistenia skutkového stavu z hľadiska hodnotenia dôkazov, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Napriek tomu, že v predmetnej veci bola podaná obžaloba s odstupom takmer 7 rokov (prerušenie trestného stíhania v prípravnom konaní), súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní rozsiahle dokazovanie osobnými výsluchmi osôb (obžalovaného, poškodeného, svedkov). Je pritom všeobecne známe, že schopnosť zapamätať si prežité udalosti pri tzv. „krčmových bitkách“ navyše, keď išlo o veľmi neskorú nočnú hodinu a na pozornosť svedka mal vplyv aj požitý alkohol, je častokrát veľmi znížená. Z týchto dôvodov bolo potrebné na hlavnom pojednávaní prakticky všetkým vypočúvaným osobám prekladať ich výpovede z prípravného konania. Dokonca na hlavnom pojednávaní boli vykonané aj konfrontácie medzi obžalovaným a niektorými svedkami. Prítom už v prípravnom konaní boli vykonané početné konfrontácie za účelom odstránenia rozporov, a to aj medzi svedkami.

Na základe takejto rozpornej dôkaznej situácie, čo uznala aj samotná prokurátorka v odvolaní, súd prvého stupňa správne uzavrel, že napriek množstvu svedeckých výpovedí (vrátane konfrontácií) vo veci chýba priamy dôkaz, napríklad výpoveď svedka, ktorý by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností potvrdil, že skutok spáchal práve obžalovaný.

Senát odvolacieho súdu sa nestotožnil s názorom prokurátorky v tom, že pre uznanie viny svedčí a postačuje výpoveď svedka M. D.. Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, tento aj výpovede tohto svedka (v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní) dôsledne vyhodnotil a správne uzavrel, že ani táto výpoveď nepostačuje na uznanie viny obžalovaného. Ani tento svedok, rovnako ako poškodený a ostatní svedkovia nedokázali osobu obžalovaného I. I. jednoznačne určiť ako osobu, ktorá úderom päťou a strčením zo schodov napadla poškodeného.

Len pre úplnosť senát odvolacieho súdu pripomína, že pre podanie obžaloby by eventúálne mohol postačovať záver prokurátorky o tom, že výpoveď svedka M. D. sa javí ako najvierohodnejšia, resp. že sa zdá, že výpoveď tohto svedka je vierohodná (pozri vyššie odôvodnenie odvolania prokurátorky). Pre odsudzujúce rozhodnutie súdu prvého stupňa však takéto nejednoznačné hodnotenie výpovede svedka, navyše ak ostatní svedkovia vypovedajú rozporne, resp. inak, nepostačuje. Vyplýva to práve zo základnej zásady trestného konania v tom, že ak má súd o určitej skutočnosti pochybnosti, musí tieto do svojho rozhodnutia premietnúť tak, že rozhodne v prospech obžalovaného.

V prejednávanom prípade uplatnenie tejto zásady súdom prvého stupňa bolo namieste. Rozhodnutie súdu prvého stupňa o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, vrátane obligatórneho rozhodnutia o náhrade škody, bolo preto správne a zákonné.

Z takto rozvedených dôvodov, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.